

- po drugie, za szkodę, jaką wyrządzono jej w następstwie braku awansu i podwyżki wynagrodzenia wynikających z dyskryminacji, i zasądzenie z tego tytułu kwoty 48 670,56 EUR (czterdziestu ośmiu tysięcy sześćset siedemdziesięciu euro i pięćdziesięciu sześciu centymów);
- nakazanie Komisji Europejskiej przeprowadzenia ponownej oceny pracy skarżącej w sposób bezstronny i obiektywny, a także awansu – w razie potrzeby;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję organu powołującego z dnia 23 maja 2019 r. o oddaleniu zażalenia na decyzję o nieawansowaniu i ustaleniu ostatecznego wykazu awansów w 2018 r. strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistych błędów w ocenie w ramach postępowania w sprawie awansu. Zarzut ten podzielono na cztery części.
 - Część pierwsza dotyczy braku precyzji i subiektywności sprawozdań z oceny urzędników. W tym względzie skarżąca jest zdania, że popełniono trzy błędy. Błąd pierwszy dotyczy okoliczności, że sprawozdania z oceny skarżącej zostały zredagowane przez jedną osobę, błąd drugi jest związany z brakiem precyzji treści sprawozdań z oceny, a błąd trzeci wynika z braku uwzględnienia samooceny skarżącej.
 - Część druga dotyczy braku obiektywnego testu oceny znajomości języków. W tym względzie skarżąca jest zdania, że popełniono trzy błędy. Błąd pierwszy dotyczy okoliczności, że sprawozdania z oceny skarżącej zostały zredagowane przez jedną osobę, błąd drugi jest związany z brakiem użycia obiektywnych testów istniejących na rynku, a błąd trzeci wynika z okoliczności, że ocena nie odpowiada stanowi faktycznemu.
 - Część trzecia dotyczy subiektywności oceny poziomu wykonania zadań.
 - Część czwarta dotyczy subiektywności wyboru okoliczności faktycznych, jakie należy uwzględnić.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i niedyskryminacji. W tym względzie skarżąca podnosi dwa argumenty.
 - Argument pierwszy dotyczy tego, że subiektywność wynikająca z postępowania w sprawie awansu wywiera jedynie skutki niekorzystne dla skarżącej.
 - Argument drugi dotyczy tego, że w odpowiedzi na pytania skarżącej dotyczące braku awansu jej przełożony udzielił odpowiedzi na piśmie, co zdaniem skarżącej wykazuje, że postępowanie w sprawie awansu nie jest ani obiektywne, ani bezstronne.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2019 r. – DV i in./Komisja

(Sprawa T-576/19)

(2019/C 357/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: DV i 10 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dotyczących określenia liczby dni corocznego urlopu wypoczynkowego skarżących w 2019 r.;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą jeden zarzut dotyczący niezgodności z prawem art. 6 załącznika X do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej z tych samych powodów, na które powołuje się Sąd w wyroku z dnia 4 grudnia 2018 r., Carreras Sequeros i in./Komisja (T-518/16, EU:T:2018:873). Zdaniem skarżących pozwana instytucja odmówiła zastosowania tego wyroku, mimo że jego skutki nie zostały zawieszane, co stanowi bezprawne zawieszenie wykonania wyroku Sądu.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2019 r. – Borborudi/Rada

(Sprawa T-580/19)

(2019/C 357/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sayed Shamsuddin Borborudi (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat L. Vidal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Radę w dniu 27 maja 2019 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/855 o utrzymaniu nazwiska skarżącego w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012;
- nakazanie Radzie wykreślenia nazwiska skarżącego z załącznika IX do rozporządzenia (UE) nr 267/2012;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprzestrzegania przez Radę wymagań dowodowych w zakresie nakładania sankcji na osoby i podmioty w odniesieniu do umieszczenia oraz utrzymania nazwiska skarżącego w wykazach dotyczących sankcji nałożonych przez Unię, jako że zakwestionowane środki nie opierają się na żadnej uzasadnionej podstawie.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Radę błędu co do okoliczności faktycznych, jako że S. Borborudi nie pracuje już dla Irańskiej Organizacji Energii Atomowej („IOEA”), IOEA nie jest już podmiotem objętym sankcjami ONZ, a plan AMAD został wstrzymany w 2003 r.